

VIÐMERKINGAR:

Tær sosialu lógirnar

»Dimmakettinga« heldur tað vera illa gjørt av Øregaard á tingi og av Sosialinum at siga frá, at tætt undan seinasta lógtingsvali var uppskot frá javnaðarmonnum um at seta tær donsku sosialu lógirnar í gildi feld av

øllum sambandsmonnum, øllum fólkaflokksmonnum og báðum gamla sjálvstýrismonnum

altso av allari sambandsku, fólkaflokksku og gamla sjálvstýris samgonguni.

Men so brátt sum nýtt lands stýrið varð sett av javnaðarmonnum og sambandsmonnum og gamlasjálvsstýrismonnum fekk »pipan« eitt annað ljóð.

Komnir í annað »selskap«, helt Øregaard kundu sambandsmenn og gamla sjálvstýrismenn fylkjast við javnaðarmonnum um fremjing av teimum sosialu lógnum.

Hetta var gleðiligt, helt Øregaard.

Óg vit fara at trúgva, at um sambandsmenn aftur koma í samgongustjórn við javnaðarmonnum vilja teir eisini vera fyrri nýggjum ábótum av teim-

um sosialu viðurskiftunum hjá okkum.

Men vit eru líka so vísir um, at um javnaðarmonnum skuldu verðið skotnir burtur úr landsstýrinum og stjórnarsamgonguni her á landi, vil ikki verða talan um nýggjar sosialar ábótur, men tað vil við minstu skeiklan á fótum ikki gretta, at tær sosialu lógirnar, ið komnar eru, vilja verða broyttar aftur og beinskerdar, eins og á sinni var við vegagerðini, tá ið fólkaflokkurin og sambandsmenn og gamla sjálvstýrismenn samtyktu at steðga allari vegagerð.

Nú rýrna fólkaflokksmenn at syta fyrri hesi gerð eins og teir hava roynt at nokta fyrri, at teir — fólkaflokksmenninir — undir heimsbardaganum vildu selja øll okkara bestu skip.

Men henda sýtan og roynd til við ósannindum at avsanna hesar ringu gerðir hjálpir einki tí allar føroyingar minnst stríð ið, ið varð, tá ið fólkaflokksmenn vildu selja skipin, og tá teir í samgongu við sambandsmonnum og gamla sjálvstýrismonnum við tingsamtykt steðgaði allari nýggjari vegagerð.

Peningur til realkreditstovnin

Fólkaflokksmenn eins og tjóðveldismenn royndu undir orðaskiftinum á tingi eins og Dagblaðið ger tað nú — eisini aftaná orðaskiftið — at billa fólki inn, at peningur til realkreditstovnin vildu fólkaflokksmenn kunna fingið eins væl og javnaðarmonnum.

Hygga sigg!

Hví var realkreditstovnurin sløktur, tá ið sitandi stýrið varð sett.

Hvussu bar tað til, at fólkaflokksmenn ikki høvdu kunnað fingið realkreditstovninum so frætt sum til teir portugisisku trolararnar?

Hví komu at kalla eingi skip til landið í teimum 8 árunum, meðan fólkaflokkurin átti meir lutan í landsstýrinum?

Hvussu bar tað til, at realkreditstovnurin kundi lena

aftur, tá ið sitandi stýrið kom? Allir veljarar vita í dag skil á hesum!

Grundin var tann, at fólkaflokkurin kundi ikki loysa spurningin, tí hann vildi ikki hava nakað við danska peningalagið at gera. Hann tordi beinavegin ikki fyrri tjóðveldinum!

Hetta skilja so allir menn, allir veljarar. Tí ber ikki til hjá nokrum sum vil »framburð« og hava allar kreftir at leggja saman til frama fyrri landsuppbygging okkara, greiða atkvøðu fyrri fólkaflokkinum.

Jú vist vóru javnaðarmonnum upp leiðinum fyrri at fáa realkreditstovninum pening, 8 miljónir um árið í 5 ár.

Hesin peningur hevur kanska meiri enn nakar annar peningur bjargað skipum til landið.

»Konsolidering«

Fáir hava staðið meir massfoss enn Hákun Djurhuus, Sigurd Joensen, Jóhan Poulsen og Kristjan Djurhuus, tá ið teir vildu gera lógmansins upplýsingar frá gjaldstovuni um, at tingsins grunnar vóru vaksnir frá 16 miljónum í 1958, tá ið fólkaflokkurin var settur av í

landsstýrinum, til 30 miljónir í hesum trimum seinastu árunum, meðan javnaðarflokkurin hevur havt leiðsluna í landsstýrinum.

Hákun Djurhuus royndir nú aftur í Dagblaðnum at mæla um grunnaspurningin og burturforklára veruleikan av hes-

um grunnum, hesum 30 miljónum í grunnum.

Synd í harra Hákuni Djurhuusi. Vit kenna tað, at tað má falla heldur enn ikki skammiligt at ætúka seg so sum hann og hansara 3 lóðsissfelagar gjørdi. Tí teir vilja so fegnir vera klókir ella vera mettir sum klókir menn.

Men harra Hákun Djurhuus, bit heldur í grasið og viðgang, at tygum vóru fyrri at detta í eina fellu. Hon var kanska ikki sett upp við vilja av varaløgsmanninum. Men hon var so har, og Hákun Djurhuus fall í hana. Sama gjørdi Jóhan Poulsen og Sigurd Joensen.

Tað er ikki ein tann einasti føroyingur, sum ikki skilur, at eru grunnarnir uppgjørdur á sama hátt í 1959 sum í 1962, eru teir vordnir til á sama máta — og tað eru teir — so er stóðin í dag við 30 miljónum í grunninum um 14 miljón um sterkari og betri konsoliderað enn hon var í 1958, tá ið fólkaflokkurin fór úr lands-

»Danir leggja kortini á borðið«

sígur 14. September.

Grønlandsminstarráttin skal hava kunngjørt grønlandinum, at teir, tá ið teir fara í felagsmarknaðarsamgonguna, kunnu verða fyrri tí, at fremmandar tjóðir innanfyri felagsmarknaðararringin koma at hava sama fiski- og vinnurett í Grønlandi sum grønlandingar sjálvir.

(Tí ræður um hjá grønlandinum at fáa 12 milamarkið beinavegin og gera sum føroyingar at banna egnum trolarum trol- og snurrúváttsátum at fiska innan fyrri fiskimarkið).

Tað er rett, at vit hava sagt, at fiskispurningur enn ikki er greiddur innanfyri felagsmarknaðarlondini. Møguleiki er kanska fyrri at fáa serrættindi. Men harum kunnu vit ikki siga nakað við vissu, og vit hava heldur ikki gjørt tað.

Men tað er beinavegin ósannindi, tá ið andstöðumenninir siga, at vit hava hildið fram at vit fáa serrættindi, og at fremmandir innanfyri felagsmarknaðin vilja ikki sleppa at arbeiða innanfyri sjómark okkara.

Hetta hava vit als ikki sagt, hvorki skriviligt ella munnligt.

Men spurningur er, um hini londini innanfyri felagsmarknaðarlondini koma at hava nakra interessu í at koma inn um sjómarkið hjá okkum, tá ið teir ikki sleppa at nýta trol innanfyri.

Vit standa her sterkari enn bæði íslendingar og norðmenn, tí trolspurningurin, sum fyrst og fremst hevur skapað kravði um víðari fiskimark er avgjört ur hjá okkum. Vit hava jú sjálvir noktað øllum trolfiskiskapi hjá okkum sjálvum at

stýrinum.

Hetta skilja allir menn.

Tað er bara mannminkandi at royna at rongja hetta!

Óg tað er eisini púra greitt, at tann peningur, sum stendur í skipum sum studningslån konsoliderar samfelagið nógv, nógv meir og dyggari enn um hann stóð á bók.

Tað eru avmarkaðar samfelagsinnløgur, sum standast av peninginum á bók, meðan 30—40 línuskip, ið hækkað inn tókuna hjá monnum frá 8000 kr. til 14—16000, og sum eru komnir við hjálp av studningslånunum, elva nógv ferðir so stóran gróður og nógv ferðir so stóra innløg av sær fyrri landið eins og fyrri tann einstaka, enn renturnar av studningspeninginum.

Hetta skilja øll menniskjur, harra Hákun Djurhuus.

Tí siga øll skilafólk, at eingin peningur í grunninum er so konsoliderandi sum tann, sum er givin út sum studningslån.

Fara fram innanfyri fiskimark okkara, og harav er og verður sama bannið at røkka øllum fiskiskapi útann mun til, um hann stavar frá londum innanfyri ella útann fyrri felagsmarknaðarlondini.

Hvorki Dam ella nakar, sum hevur landið liggið soleiðis, at vit tryggja ikki liv, um vit standa útannfyri allar handils- og marknaðarsamgongur, og at tað sum landið liggur í dag — valla sleppst undat at verða limur av felagsmarknaðarsamgonguni, hava noktað, at tað er útlið til, at hini londini inn-

— — —

Felagsmarknaðurin og VAL-súpan

Tað nyttar einki tjóðveldinum at royna at koka valsupan uppá felagsmarknaðarspurningin, tí í hesum spurningi hava teir forgjørt sær sjálvir.

Tá ið talan var um at fara upp í EFTA, bardist eingin sum teir at fara upp teir »6« — minnst til fundin á »Hotel Føroyum«.

Óg nú, tá ið tað tykist, sum at vit, um vit skulu kunna liva, mega fara upp teir »6«, stríðist tjóðveldið sum fyrri livinum

innanfyri felagsmarknaðin koma at hava sama fiskirætt og búrætt hjá okkum sum vit hjá teimum.

Men viðvíkjandi fiskiskapi verður landið at liggja so, at eingin av fremmanda landa trolarum sleppa at trola innanfyri, tá ið vit hava bannað okkara egna trolarum at koma innum til fiskiskaps. Tí tær ástáðisligu lógirnar galda eins fyrri allar.

Óg við línuni kann bert verða talan um norðmenn og skotar. Íslendingar koma neyvnan til Føroyar, teir hava nóg stóran línugrunn sjálvir. Óg aðrar tjóðir fiska ikki við línu. Óg útann tað, so fer at kalla allar línufiskiskapur fram útann fyrri 12 milamarkið. Óg við snøri og snellu fiska bara føroyingar, tá ið talan er um langfarafiskiskap.

Takjið verður tí hjá okkum at vinna 12 milamarkið — har eru vit allir føroyingar samdir, og har hevur hetta landsstýrið gjørt gott aftur tað, sum fólkaflókka - sambandska - gamla sjálvstýriska samgongan gjørdi so blóðskeivt, við 10 ára trimiljasáttmálanum. Hesin sáttmálin varð undir hesum landsstýrinum fyrst broyttur til 12 mil fyrri allar tjóðir við undantak av Bretum, sum vit kortini finga at ganga við til 6 milamarkið til 1963. Síðani er sáttmálin uppsagdur og gongur út 27. apríl 1963, tá ið 12 milamarkið verður sett eisini fyrri teir — og sett út frá beinum línjum.

— — —

Danir leggja sostatt eingi kort á borðið, sum ikki hava ligið, ið hvussu er ikki Føroyum viðvíkjandi.

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu vera goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv útann við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyrri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA